

Evert, Appie en Albert

Bij elke supermarktingang staat tegenwoordig een 'Straatjournaalverkoper'. Bij Appie in Bergen staat Evert. Evert kent iedereen, is aardig, helpt met de karretjes, grijpt af en toe een winkeldief, kent je bij naam, weet 't precies als jij de editie van die maand al hebt en is niet boos als je eens een krantje overslaat. In ruil voor zijn diensten mag hij van bedrijfsleider Bas in de winkel gratis een kopje koffie halen. Prima zo. Als ik een Straatjournaal koop, dan doe ik dat bij Evert. Maar dan. Je moet ook wel eens naar een andere winkel, zoals de Appie in De Hoef. Daar lijkt het wel een hangplek voor aanbieders van dit soort diensten. Als ik mijn auto uitstap, dan zie ik ze al staan: de Straatjournaalverkoper, een zielige man die twee liedjes kan spelen op een accordeon en als je pech hebt ook nog iemand die je lid wil maken van een of andere club. Het beheerst mijn gedachten. Ik wil geen krant van een onbekende, want ik heb 'm al van Evert. Het gaat me te ver om er twintig te kopen. Als muzikant vind ik dat die accordeonist les moet nemen en ik wil al helemaal niet lid worden van een club die meer geld nodig heeft voor zichzelf dan voor de arme mensen waar ze geld voor ophalen. Wat een dilemma's. Zal ik nors kijken, zodat ze schrikken en me niets durven te vragen? Zal ik uitleggen dat ik alleen bij Evert koop? Zal ik zeggen dat ik 'm al heb? Vreselijk! Gelukkig weet ik gebruik te maken van een moment van onoplettendheid bij deze 'bedelkettering' en sluip ik de winkel in. Maar die lol is van korte duur, want je moet er ook weer uit! En daar staan ze weer. Precies zo opgesteld dat je er echt niet omheen kunt. Nee, het winkelen is er niet gemakkelijker op geworden. Maar ik heb de oplossing gevonden. Ik bel Albert. Die brengt de boodschappen keurig thuis. Zodra ze komen, kijk ik eerst even door mijn spionnetje om te zien of er zich niet stiekem een onbekende Straatjournaalverkoper in de bosjes heeft verstopt. Maar zodra het de eerste zaterdag van de maand is, dan koop ik weer keurig mijn krantje... bij Evert natuurlijk.